

ת"פ (ראשן לציון) 5120-09-23 - מדינת ישראל נ' תייסיר חלאד עיי רifi

סדר דין פלילי - חזרה מהודיה

פלילי - חוק העונשין - עבירות תעבורה

פלילי - חוק העונשין - עבירות רכוש

בית משפט השלום בראשן לציון

ת"פ 5120-09-23 מדינת ישראל נ' רifi

תיק חיזוני: 374177/2023

בפני כבוד השופט הבכירה טל אוסטפלד נאו'

מדינת ישראל
המאשימה
נגד

תייסיר חלאד עיי רifi
הנאשם

החלטה

לפני בקשה לחזרה מהודאה לפי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ").

העובדות

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאותו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב אישום מתקן בביצוע העבירות כדלקמן: **קיבלה רכב או חלקו** רכב גנובים, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **הפרעה לשוטר במלוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא** הוצאה, עבירה לפי סעיף 10א לפיקודת התעבורה [נ"ח] התשל"א - 1961; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, עבירה לפי סעיף 2א לפיקודת ביטוח רכב מנوعי [נ"ח] התש"ל - 1970;

עמוד 1

2. לאחר הגשת כתב האישום, ביום 4.9.23, הורה בית המשפט על שחרורו של הנאשם בתנאים מגבלים והתנהל בין הצדדים משא ומתן, במהלךיו היה הנאשם מוצג ע"י עו"ד ג'ורג' חילו.

ביום 19.2.24 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו יודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, ממנו נמחייב לעבודות מסוימות, וירשע בעבירות המנוונות בו. עוד הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לשם ערכת תסקير חובה, ויבוטלו התנאים המגבילים בהם היה נתון.

צוין כי הסגנון הקרי לנאים את עובדות כתב האישום המתוון, הסביר לו את תוכנו וכי הנאשם מודה במיוחס לו. הנאשם אישר אף הוא את הדברים, הודה בעובדות כתב האישום המתוון וביצוע העבירות של קבלת רכב או חלקו רכב גנובים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח (עמוד 3 לפרטוקול הדיון מיום 19.2.24) והרשע בדין.

3. הנאשם הופנה לשירות המבחן זהה הגיע ביום 6.10.24 תספир, שם נמנע מהמליצה שיקומית.

4. בדיון ביום 14.10.24, הוא הדיון הראשון אליו התיצב הנאשם מאז הزادתו, הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שהוגש וטען לבעה בליך האחריות מצד הנאשם. אך מנגד ציין, כי "אין מחלוקת על לximity האחריות". הסגנון עתר להפנות את הנאשם פעמי' נוספת לשירות המבחן לצורך הגשת תספир משלים.

5. הנאשם עצמו ציין בדיון קר: "**אני מודה בעבירה ולוקח אחריות. הייתה לי הינה עם קצינית המבחן. הייתה אצלם והיא אמרה לי שהיא תקרה לי שוב ולא התקשרה אליו. לא ידעתי שהאופנו גנוב.**".

6. לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים, לא הופנה הנאשם לשירות המבחן פעמי' נוספת. אז, ביקש ב"כ הנאשם לאפשר לו להגיש בקשה לחזרה מהזודה. זו הבקשה שלפני.

תמצית טענות הצדדים

הבקשה

7. הנאשם בבקשתו טען באשר לאחריותו ביצוע עבירות "קבלת רכב או חלקו רכב גנובים". לטענתו, הוא לא ידע כי מדובר באופנו גנוב, הוא לא נטל אחריות על כך וקיים חשש ממשי לעיוות דין ככל שיגזר דין בשל עבירה שלא ביצע. לטענת ההגנה, אף לפניה שירות המבחן לא נטל הנאשם אחריות וכן גם בדיון ביום 14.10.24.

בנסיבות אלה מבקש הנאשם לחזור בו מהזודה ביחס לעבירת קבלת רכב גנוב.

תגובה המאשימה

8. המשיבה מתנגדת לבקשתה. לטענותה, הנאשם היה מייצג בכל ההליך המשפטי באמצעות עורך דין. במסגרת הצגת הסדר הטיעון הובאו עדויות הצדדים והנאשם אישר כי הוא מבין את מה שהוקרא לו והוא הודה במיוחס לו. בין ההסתמאות ולאור נטילת האחריות, בוטל מעצר הבית הלילי בו שהה הנאשם באותה העת.

רק לאחר קבלת תסקירות שירות המבחן ולאחר שבית המשפט לא נעתר לבקשת להפנות את הנאשם בשנית לשירות המבחן, העלה הסגנור טענתו לחזרה מהודאה.

המאשימה הפנתה לדין מיום 14.10.24, אז נטל הנאשםשוב אחריות על מעשיו וטען כי מדובר בחוסר הבנה מול קצינית המבחן.

עוד טענתה המאשימה כי טיעוני הנאשם באשר למצבו הנפשי לא גבו במסמכים ולא עלו במהלך הצגת הסדר הטיעון, אלא רק בחלוף מספר רב של חודשים. בנסיבות אלה עותרת המאשימה לדוחות את הבקשה.

דין

9. בהתאם לסעיף 153(א) לחס"פ נאשם אשר הודה בעובדות האישום, יכול לחזור בו מהודאותו אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

10. ההחלטה התוועתת שלוש עילות מרכזיות המאפשרות לחזר מהודאה. הראשונה פגם ברצונו החופשי, השנייה כשל ביצוג והשלישית רצון כן בחשיפת האמת העובדתית. ראו בעניין זה את ע"פ 20/2005 פלוני נ' מ"י 11.8.20 (להלן: "ענין פלוני"):

"העליה הראשונה, והמרכזית, הינה פגם ברצונו החופשי של הנאשם במתן ההודאה. פגם ברצון יכול לנבוע מהפעלת לחץ פיזי או נפשי על הנאשם; מהסתרת מידע רלוונטי מהנאשם או ממתן הסברים חסרים לגבי משמעות ההודאה ותוצאתה... עליה נוספת שנקבעה בפסקה הינה כשל ביצוג המשפטיאני שניתן לנאשם. כשל כאמור עשוי לנבוע מחדרלים סנגוריאלים, דוגמת התעלמות מראיות, פעללה מטען ניגוד עניינים או שיקולים זרים או מכל מחדר אחר אשר הופך את ייצוג הנאשם לבלי מקצוע מעיקרו ... העליה השלישית שהוכרכה בפסקה היא רצונו הכנן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית. נימוק זה לחזרה מהודאה הוכר כחלק מגישה פסיקתית המקלה יותר עם הנאשם.... נקבע כי ניתן לאפשר חזרה מהודאה במקרה בו הנאשם סבור כי טעה בשיקול דעתו, וזאת אף אם ההודאה ניתנה מרצונו החופשי ובלי שנפל בה פגם כלשהו .. כל עוד רצון הנאשם

lezchor mahhodiah nobu maton tem umuni v'ken lahochich at chfotu, v'la maton tacsis pesol, ain lahcavid umo.

11. עוד הודגש בפסקה כי "יעתו העלאת הבקשה לזרה מהודיה מהוות שיקול ממשמעתי בבחינת בקשת נאשם לחזור בו מהודאותו.... גישה זו נועדה למניע מצב לא רצוי שבו נאשימים ידו באשמה בתקווה לקבל עונשים פחותים..." (בעניין פלוני הנ"ל בפסקה 7).

12. יתר על כן, המבחן העיקרי לפיו תוכרע הבקשה **הוא מבחן ה"מניע"** - הינו האם רצונו של הנאשם נובע מותו טעם ענייני וKen להוחיכ את חפותו (ר' ע"פ 5735/18 גודובסקי נ' מ"י 9.12.19) בפסקה 8). זאת, כאשר מבחן העיתוי הוא כלי עזר להכרעה במבחן המניע.

13. במקורה שלפני, לא שוכנעתי כי מתקיימים נימוקים מיוחדים המצדיקים חזרה מהודאה. זאת מזכיר הטעמים הבאים:

ראשית, יבהיר כי בבקשת הנאשם לא עלתה טענה כלשהי בדבר קיומו של פגם ברצונו של הנאשם בעת ההודאה ומכאן עולה כי ההודאה נמסרה מרצונו החופשי. לא צוין בבקשת ההגנה כל נימוק המצביע על היעדר הבנה של הנאשם את הוודאות.

למען הסדר הטוב אציין כי הנאשם היה מיוצג על ידי עורך דין בהליך עוד מראשיתו, לרבות בעת ההודאה בעבודות האישום. ההודאה נמסרה לאחר מו"מ שהוביל לתיקון כתוב האישום לקולה ואף הקלה בתנאים המגבילים בהם היה נתון הנאשם.

יעון בפרוטוקול הדיון מיום 19.2.24 במהלכו הודה הנאשם בעבודות האישום, מעלה כי מהות ההסדר הזכירה לפרטוקול בנסיבות הנאשם וכי הוא היה מודע היטב לפרטיו ולמשמעותו ובכלל זה גם לביטול התנאים המגבילים. הסניגור ציין אז, כי הסביר לנאנם את תוכן כתוב האישום וה הנאשם אף הודה בביצוע העבירות בעצמו. משכך, לא ניתן לומר כי מתקיימת העילה הראשונה לפיה נפל פגם ברצונו של הנאשם בעת ההודאה.

שנית, לא עלתה כל טענה בדבר כשל ביצוג ואי הבחרת ההליך על ידי הסניגור. אדרבה, הסניגור המציג בבקשת זו הוא הסניגור שייצג את הנאשם מראשיתו של ההליך המשפטי. משכך, לא מתקיימת אף העילה השנייה לחזרה מהודאה.

שלישית, לא ניתן לומר כי הבקשה אף עומדת במבחן העיתוי. אמנם הבקשה הוגשה בדיון הראשון לאחר שהוכרע דיןו של הנאשם, אך לא ניתן להתעלם מהזמן הרב שחלף- כשמונת חודשים במהלכם לא מצא הנאשם לפנות לבית המשפט ולהודיע על עמדתו באשר לאחריותו לביצוע העבירה. עוד לא ניתן להתעלם מהעובדה כי נטען להיעדר האחוריות, רק לאחר שבית

המשפט דחה את בקשה ההגנה להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן.

יתר על כן, הסניגור בפתח דבריו בדיון ביום 14.10.24 ציין כי "הוא [ה הנאשם] הודה בכתב אישום מתווך ואין מחלוקת על קיימת האחריות. .. אני לא רוצה שיישלח לכלא. אני מבקש לאפשר לו הזדמנות נוספת לקבלת תסוקיר משלים" (פרוטוקול מיום 14.10.24 בעמ' 5 ש' 13-11).

להשלמת התמונה יודגש כי אף הנאשם בעצמו בפתח הדיון ביום 14.10.24 הודה בביצוע העבירה וציין כי הוא לוקח אחריות וכי הייתה אי הבנה עם קצינת המבחן. רק לאחר מכן ציין כי לא ידע שהאופנו גנוב.

רבעית והיא העיקרי, הסניגור בפתח דבריו במסגרת הישיבה מיום 14.10.24, כפי שצייטתי לעיל, הבHIR כי הוא מבקש את הפניהו של הנאשם לשירות המבחן פעם נוספת מאוחר ואינו רוצה שה הנאשם ישלח לכלא.

לא זו אף זו, גם בבקשתו שלפני, כרך ב"כ הנאשם את הבקשה לחזרה מהודאה בבקשתו לקבלת תסוקיר משלים, כר שמדובר בו בית המשפט לא יעתר לבקשתו לחזרה מהודאה, בבקשתו ההגנה, לחילופין את הפניותו של הנאשם לקבלת תסוקיר משלים.

טענה זו, כאשר ברור לכל, כעולה מטעוני ההגנה עצמה, מבטאת מניע טקטי ולא רצון כנה בחשיפת ההליכים. נדמה כי המנייע האמתי, הוא חששו של הנאשם מפני העונש שיוושת עליו ורצונו להביא לביטול התוצאה. אין זו עילה מצדיקה ביטול ההודאה (ר' גודובסקי הנ"ל בפסקה 8).

על כן, לא ניתן לומר כי הנאשם עומד "במבחן המנייע".

14. מכל האמור, לא מצאתי כי מתקיימת עילה מן העילות שהוכרו בפסקה מצדיקה חזרה מהודאה. אף לא ניתן לומר כי רצונו של הנאשם לחזור מהודאותו נובע מרצון להוכיח את חפותו, שכן הנאשם עצמו ציין כי הוא לוקח אחריות למשעו ורק נוצרה אי הבנה עם קצינת המבחן.

משכך, עולה כי הטעם לחזרה מהודאה הוא בשל החשש מפני העונש שיטול, אך זה כאמור, אינו מהוועה עילה לחזרה מהודאה.

15. בנסיבות אלה, הבקשה לחזרה מהודאה, נדחתת. הצדדים יתיצבו בדיון שנקבע.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024,
בاهדר הצדדים.

